

Roślina	Choroba	Objawy	Ochrona
Jabłoni	Parch Jabłoni.	Przejawem choroby są szare zgrubiałe plamy na owocach, które są w formie „strupów”. Liście drzew porażonych chorobą szybko opadają. Najpierw pojawiają się na nich plamy w kolorze oliwki, po czym miejsce plam zastępuje obumierająca tkanka, która powoduje uschnięcie liścia w danym miejscu. Wykrusza się on i spada z drzewa.	Naturalny oprysk. Bio-S - Środek poprawia odporność drzew na choroby grzybowe w tym na parcha jabłoni. Neudo-Vital - Preparat zwiększa odporność drzew na choroby grzybowe w tym na parcha jabłoni. Chemiczny oprysk Miedzian 50 WP - Preparat należy do środków grzybobójczych. Stosuje się go zapobiegawczo w celu uniknięcia chorób bakteryjnych oraz grzybowych. Sprzedawany jest w formie proszku. Dawkowanie jego polega na rozcieńczeniu półtora kilograma proszku na siedemset pięćdziesiąt litrów wody. Są to wartości przeznaczone do użycia na hektarze powierzchni uprawnej. Okres karencji wynosi siedem dni. Przez około godzinę od wykonania oprysku stanowi on zagrożenie dla pszczół. Captan 80 WG -Środek zalicza się do preparatów grzybobójczych. Występuje on w formie granu. Stosuje się go zapobiegawczo, jak również w momencie wystąpienia choroby. Okres karencji wynosi siedem dni. Topsin M 70 WP - Preparat ma działanie grzybobójcze. Jest sprzedawany w formie proszku. Środek rozcieńczamy z wodą w celu przygotowania oprysku. Półtora kilo proszku rozcieńczamy z około czterystoma litrami wody. Dawka przeznaczona jest na hektar powierzchni uprawnej. Preparat stosuje się zarówno w przypadku wystąpienia szkodnika, jak i zapobiegawczo. Topsin M 70 WP jest toksyczny dla ryb.
	Drobna Plamistość Liści Jabłoni.	Po kwitnieniu na listkach pojawiają się małe brunatne plamki.	Naturalny oprysk. Equisan - Środek poprawia odporność drzew na choroby grzybowe. Chemiczny oprysk Kaptan 50 WP polecany jest do leczenia chorób zarówno drzew owocowych, jak i warzyw. Aby sporządzić oprysk należy cztery i pół kilograma środka rozcieńczyć z siedemset pięćdziesięcioma litrami wody. Powyższe dawkowanie jest przeznaczone na hektar powierzchni uprawnej. Oprysk można stosować przez cały okres wegetacji roślin. Okres karencji wynosi siedem dni. Dithane 455 SC - preparat ma działanie grzybobójcze. Występuje w formie koncentratu, przed użyciem musimy go rozcieńczyć z wodą. Stosujemy go zapobiegawczo. Przeznaczony jest praktycznie do wszystkich roślin.
	Mączniak Jabłoni.	Nasze drzewo jest zaatakowane przez niego, jeśli na niezdrzewiałych pędach i liściach pojawi się biały nalot.	Naturalny oprysk. Bio-Blatt - Preparat zwalcza mączniaka i zwiększa odporność roślin na choroby grzybowe. Milsana - Środek poprawia odporność roślin wobec mączniaków oraz niszczy je w początkowej fazie ataku szkodnika. Chemiczny oprysk. Siarkol Extra 80 WP jest sprzedawany jako proszek. Jest preparatem grzybobójczym, który przed użyciem należy rozcieńczyć z wodą. Siedem i pół kilograma proszku rozcieńczamy z sześćdziesięcioma litrami wody. Dawka przeznaczona jest na hektar powierzchni uprawnej. Środka używa się zapobiegawczo w okresie kwitnienia jabłoni, przed, po i w trakcie. Okres karencji wynosi siedem dni. Topsin M 70 WP - Preparat ma działanie grzybobójcze. Jest sprzedawany w formie proszku. Środek rozcieńczamy z wodą w celu przygotowania oprysku. Półtora kilo proszku rozcieńczamy z około czterystoma litrami wody. Dawka przeznaczona jest na hektar powierzchni uprawnej. Preparat stosuje się zarówno w przypadku wystąpienia szkodnika, jak i zapobiegawczo. Topsin M 70 WP jest toksyczny dla ryb.
	Zgorzel Kory.	Powoduje on zamieranie kory drzewa. Najpierw pojawiają się brunatne plamy na pędach, potem obumiera tkanka, na której pojawiają się pęknięcia.	Equisan - Preparat zwiększa odporność roślin na choroby grzybowe. Chemiczny oprysk Topsin M 70 WP - Preparat ma działanie grzybobójcze. Jest sprzedawany w formie proszku. Środek rozcieńczamy z wodą w celu przygotowania oprysku. Półtora kilo proszku rozcieńczamy z około czterystoma litrami wody. Dawka przeznaczona jest na hektar powierzchni uprawnej. Preparat stosuje się zarówno w przypadku wystąpienia szkodnika, jak i zapobiegawczo. Topsin M 70 WP jest toksyczny dla ryb.
	Rak Drzew Owocowych.	Kora pędów jednorocznych staje się brązowa, wnika ona w drzewo i powstają rany na skutek jej ubytku.	Naturalny oprysk. Equisan - Środek poprawia odporność roślin na choroby grzybowe. Chemiczny oprysk Topsin M 70 WP - Preparat ma działanie grzybobójcze. Jest sprzedawany w formie proszku. Środek rozcieńczamy z wodą w celu przygotowania oprysku. Półtora kilo proszku rozcieńczamy z około czterystoma litrami wody. Dawka przeznaczona jest na hektar powierzchni uprawnej. Preparat stosuje się zarówno w przypadku wystąpienia szkodnika, jak i zapobiegawczo. Topsin M 70 WP jest toksyczny dla ryb.
	Gorzka Zgnilizna.	To choroba wydatniająca się podczas przechowywania owoców.	Wyciąg ze skrzypu - Środek poprawia odporność jabłoni na choroby grzybowe. Chemiczny oprysk. Topsin M 70 WP - Preparat ma działanie grzybobójcze. Jest sprzedawany w formie proszku. Środek rozcieńczamy z wodą w celu przygotowania oprysku. Półtora kilo proszku rozcieńczamy z około czterystoma litrami wody. Dawka przeznaczona jest na hektar powierzchni uprawnej. Preparat stosuje się zarówno w przypadku wystąpienia szkodnika, jak i zapobiegawczo. Topsin M 70 WP jest toksyczny dla ryb. Mythos 300 SC - Środka używamy od początku wiosny do zakończenia kwitnienia drzew. Preparat stosuje się zapobiegawczo, jak, również w momencie wystąpienia choroby. Środek nie jest szkodliwy dla pszczół. Ma działanie grzybobójcze. Należy go stosować zgodnie z instrukcją dołączoną do opakowania.
Grusza	Biała plamistość gruszy- <i>Mycosphaerella sentina</i>	Choroba objawia się przede wszystkim na liściach, zdecydowanie rzadziej na owocach. Już po nazwie choroby można domyślić się, że podstawowym objawem choroby będą białe plamy na liściach. Pojawiają się one przede wszystkim w latach charakteryzujących się wyższą wilgotnością. Początkowo na liściach pojawiają się niewielkie zmiany w postaci drobnych, brunatnych plam. Z czasem plamy od środka stają się szare do białawych, osiagając do 5 mm średnicy. Licznie występujące plamy mogą zlewać się ze sobą. Przy silnym porażeniu dochodzi do przedwczesnego opadania liści.	Oprysk wykonujemy przed kwitnieniem, a także podczas kwitnienia, w fazie opadania płatków kwiatowych, stosując np. Miedzian 50 WP, Miedzian 50 WG.
	Brunatna plamistość gruszy- <i>Diplocarpon soraueri</i>	Choroba będąca zagrożeniem przede wszystkim w szkółkach dla podkładek. W przydomowym sadzie nie stanowi istotnego zagrożenia gdyż bardzo rzadko dochodzi do poważniejszych szkód. Na początku lata, a nawet już pod koniec wiosny na liściach pojawiają się brunatne plamy, widoczne z obydwu stron. U starszych drzew choroba może porażać także pędy i owoce, na których także zaobserwujemy charakterystyczne plamy. Z czasem plamy zwiększają swoją średnicę i dochodzi do ich zlewania się. Konsekwencją choroby jest żółknięcie i opadanie liści, a porażone podkładki nie nadają się do okalczacji.	Walka z chorobą odbywa się poprzez grabienie oraz spalanie porażonych liści na których zimuje patogen odpowiadający za chorobę. Poza tym warto wykonać oprysk stosując np. Sadopton75 WP.
	Parch gruszy- <i>Venturia pirina</i>	Choroba grzybowa, która może doprowadzić do obniżenia plonów nawet o kilkudziesięciu procent. Chorobie sprzyja wilgoć. Porażeniu ulegają liście, owoce a także pędy. Na liściach zaobserwujemy szarobrunatne ciemne plamy, które z czasem zwiększają się, a następnie zlewają ze sobą. Na porażonych owocach także występują liczne plamy, spekania i inne zmiany, a same owoce są drobne i tracą swoją wartość użytkową.	W walce z chorobą liczy się profilaktyka, a więc działania mające na celu zmniejszenie prawdopodobieństwa wystąpienia choroby. Z pewnością to tych działań zaliczymy wybieranie odmian, wykazujących większą odporność na chorobę, prześwietlanie korony drzew, usuwanie porażonych liści. Decydując się na oprysk, wykonujemy zabiegi zapobiegawcze, a więc już w momencie zielonego pąka możemy zastosować Antracol 70 WG. W fazach późniejszych możemy zastosować środek Zato 50 WG. Inne preparaty to m.in. Miedzian 50 WP, Kaptan Zawiesinowy 50 WP.
	Rdza gruszy- <i>Gymnosporangium sabiniae</i>	Choroba objawia się w postaci charakterystycznych rdzawych plam na wierzchniej stronie liści. Plamy osiagają do kilkunastu milimetrów średnicy. Na spodniej stronie liści zaobserwujemy charakterystyczne zgrubienia, gdzie znajdują się zarodniki. Nie stanowi ona poważnego zagrożenia, a do jej pojawienia się niezbędna jest obecność jałowców.	Walka z chorobą to unikanie sąsiedztwa jałowców, a także zastosowanie środka Topsin M 500 SC.
	Brunatna zgnilizna drzew ziarnkowych- <i>Monilinia fructigena</i>	Zmiany chorobowe wywoływane przez grzyb o nazwie <i>Monilinia fructigena</i> . Porażeniu ulegają przede wszystkim owoce, na których pojawiają się brunatne i gnijące plamy z charakterystycznymi kregami skupionych zarodników. Porażone owoce w większości opadają, a nieliczne pozostają na drzewach w formie zaschniętej mumii. Grzyb zimuje na pędach oraz zmumifikowanych owocach, dlatego należy usuwać mumie oraz porażone pędy.	Przy dużym porażeniu należy wykonać oprysk, stosując Miedzian 50 WP zaraz po opadnięciu zawiązków. W razie potrzeby zabieg należy powtórzyć.
	Rak drzew owocowych	Czynnikiem chorobotwórczym w tym przypadku jest <i>Nectria galligena</i> . W wyniku porażenia dochodzi do istotnych zmian, które mogą doprowadzić nawet do zamierania całych drzew. Porażeniu ulegają przede wszystkim pnie, konary oraz gałęzie. Rak powoduje powstawanie głębokich ran. Do infekcji dochodzi poprzez otwarte rany np. po zbiorze owoców, wichurze, cięciu pielęgnacyjnym itp.	Ważne aby profilaktycznie stosować oprysk Topsin M 500 SC po zbiorze owoców oraz po wszelkich zmianach, które mogłyby wpłynąć na powstanie otwartych ran. Po opryskaniu należy wycinać zrogowacia do zdrowej tkanki i smarować masścią ochronną.

	Choroby gruszy o podłożu bakteryjnym Zaraza ogniowa- <i>Ervinia amylovora</i>	Choroba bakteryjna także drzew owocowych, dotykająca przede wszystkim grusze i jabłoni. W naszym klimacie nie jest takim zagrożeniem jak w cieplejszych regionach świata, ale należy być czujnym, gdyż to jedna z najgroźniejszych chorób zagrażających wybranym gatunkom roślin sadowniczych. Porażeniu ulegają wszystkie nadziemne części roślin. Pędy wierzchołkowe, kwiaty, liście zamierają, stają się brązowoczarne i wyglądają jak spalone. Cechą charakterystyczną choroby jest dłuższe utrzymywanie się obumarłych części na roślinie. Z czasem dochodzi do czernienia, pękania i odpadania kory. W miesiącach porażenia zaobserwujemy wyciek żółtej, mlecznej substancji, stanowiącej kolonie bakterii <i>Ervinia amylovora</i> , opanowujących dalsze części roślin. Przy dużej wilgotności powietrza może dojść do porażenia owoców, na których pojawiają się wodniste, a zarazem brunatne plamy. Do zakażenia dochodzi najczęściej poprzez rany powstałe w wyniku cięcia, złamania i innych uszkodzeń. Bakterie rozprzestrzeniają się poprzez owady, wycieki a także powietrze. Choroba bardzo szybko się rozprzestrzenia, dlatego w przypadku zmian chorobowych należy natychmiast reagować! W przypadku pojawienia się zarazy ogniowej należy wycinać porażone części aż do zdrowego drewna. Jeżeli porażenie jest zaawansowane należy roślinę wykarzować i spalić.	Oprysk stosujemy zapobiegawczo- w przypadku gdy choroba wystąpiła już wcześniej w sadzie bądź w najbliższej okolicy- stosujemy preparaty miedziowe w fazie nabrzmiewania pąków i kwitnienia oraz fазie wzrostu owoców. Przykładem środka, który można zastosować jest Miedzian 50 WP, Cuproflow 375 SC (tylko w fazie nabrzmiewania pąków i kwitnienia).	
	Choroby gruszy o podłożu wirusowym	Grusze narażone są także na choroby o podłożu wirusowym. One także mogą doprowadzić do znaczących strat w plonowaniu, a czasami nawet do zamierania całych drzew. Z pewnością przy chorobach wirusowych należy uwzględnić mozaikę pierścieniową gruszy. Na liściach porażonego drzewa zaobserwujemy jasne przebarwienia o różnicowanym kształcie w tym pierścienie. Konsekwencją choroby jest zahamowanie wzrostu, drobniejsze i gorszej jakości owoce oraz całościowe osłabienie drzew. Szorstkość kory gruszy jest przykładem choroby wirusowej powodującej zmiany na korze w postaci niewielkich pęcherzyków, które z czasem doprowadzają do otwartych ran i zamierania porażonych części drzewa, a czasami nawet całych roślin. Jeżeli na liściach gruszy zaobserwujemy żółtkące nerwy to może oznaczać, że nasza grusza została zarażona Apple stem pitting virus, a więc wirusem powodującym chorobę o nazwie żółtkaczka nerwów liści gruszy. Choroba wpływa na obniżenie wzrostu drzewa, jego osłabienie oraz większą podatność na przemarzanie. Kamienistość miąższu gruszek to przykład choroby wirusowej powodującej zmiany na owocach. Na zawiązkach owoców można zaobserwować zmiany w formie zielonych plam z czasem zagiętych się i namnażania się w miąższu komórek kamiennych. Efektem jest nie tylko znaczące obniżenie plonów, ale także osłabienie drzewa. Owoce nie nadają się do spożycia. Niestety nie ma skutecznego sposobu na bezpośrednią walkę z chorobami o podłożu wirusowym. W tym przypadku liczy się przede wszystkim profilaktyka, a więc Materiał szkółkarski wolny od patogenów,	W celu ograniczenia rozprzestrzeniania się choroby o podłożu wirusowym, zainfekowaną roślinę najlepiej wyrzucić i spalić. Ograniczenie występowania szkodników, które bardzo często są nosicielami patogenów.	
	Uwaga na zamieranie gruszy	Zamieranie gruszy to bardzo groźna choroba wywołana przez <i>Pear decline mycoplasma-like organism</i> . Występuje w dwóch odmianach. Pierwsza charakteryzuje się dużą „agresywnością” i w krótkim czasie dochodzi do zamierania całych drzew. W przypadku łagodniejszego wariantu choroby, drzewa ulegają osłabieniu, wzrost zostaje zahamowany, liście ulegają zmieszkaleniu, a pod koniec lata bądź jesienią przebarwiają się na czerwono. Należy jeszcze wspomnieć o ewentualnych zmianach na korze, która pęka i zaczyna się łuszczyć.	Za rozprzestrzenianie się patogenu odpowiadają także miódówki gruszkowe. Walka z chorobą jest trudna i zazwyczaj ogranicza się do walki z miódówką oraz usuwaniem porażonych drzew. Nie ma skutecznego środka. Pozostaje profilaktyka, taka jak w przypadku chorób o podłożu wirusowym.	
Śliwa	Owoceńca żółtoroga	Szkodniki zimujące w glebie. Osobniki dorosłe odżywiają się pyłkiem. Larwy wyrządzają szkodę przy szypłce. Zimą opadają. Przy suchej i ciepłej pogodzie może zniszczyć nawet 50 % zbiorów	Koniec kwitnienia (w czasie opadania płatków kwiatowych) CALYPSO 480 SC wykorzystujemy pułapek lepowych, przekopywanie ziemi pod drzewami, usuwanie z drzew uszkodzonych owoców	
	Owoceńca śliwkówceźka	Robaczenie owoców. Gąsienice zanieczyszczają owoce odchodami	Zaraz po okresie kwitnienia (ok. połowy maja) STEWARD 30 WG w maju i w sierpniu zakładanie opasek z papieru falistego na pnie drzew	
	Mszycy	Małe, roślinozerne owady wysysające sok z roślin, są najbardziej niebezpieczne dla młodych roślin	Ópryski w okresie kwitnienia i w okresie wzrostu owoców DECIS, MOSPILAN ręczne usuwanie liści i pędów z koloniami mszyc, opryski wyciągami z czosnku	
	Torbiele śliwy <i>Taphrina pruni</i>	Choroba objawia się deformacją owoców, które są większe od zdrowych, wydłużone i zagięte oraz pozbawione pestek. Miąższ owoców jest skórzasty, żykowany, a ich skórka pokryta jest matowym nalotem zwartych skupień worków grzyba. Chore owoce nie nadają się do spożycia. Grzyb zimuje na powierzchni kory i pąków. Zarodniki konidialne, rozprzestrzeniane z wodą i prądami powietrza, zakazają zawiązki owoców w najwcześniejszych stadiach ich rozwoju.	Zbieranie i niszczenie porażonych owoców (torbieli); w okresie nabrzmiewania i pękania pąków opryskiwanie preparatami miedziowymi.	
	Ospowatość śliwy (szarka)	Choroba wirusowa występująca najczęściej na śliwie, a także na brzoskwini i moreli. Na liściach powstają chlorotyczne przebarwienia w postaci plam, pierścieni i smug. Porażone owoce przedwcześnie dojrzewają i opadają i nie przedstawiają żadnej wartości użytkowej. Na pestkach występują charakterystyczne, ciemnoczerwone plamy i pierścienie. Na drzewach niektórych odmian śliw powstają spękania kory na pędach i konarach. Zawirusowane drzewa są bardziej podatne na uszkodzenia mrozowe. Wirus rozprzestrzeniający jest za pośrednictwem mszyc, a także ze zrazami i oczkami pochodzącymi z chorych drzew.	Zwalczanie szarki śliw polega najczęściej na wycięciu porażonych, dziko rosnących śliw oraz zwalczaniu żeniących mszyc, co jednak jest zabiegiem mało skutecznym. Przed wszystkim jednak chęć ustrzeże się przed tą chorobą zrazy do uszlachtowania drzew powinniśmy pobierać tylko i wyłącznie z kwalifikowanych mateczników. Nie istnieją, bowiem żadne zabiegi pozwalające na zwalczanie szarki w sadzie. Efektywną metodą zwalczania jest więc wyłącznie produkcja drzew z certyfikowanego zdrowego materiału nasadzeniowego. Zastępowanie wrażliwych odmian śliw, odmianami odpornymi również może okazać się dobrym rozwiązaniem. Wśród odmian śliw bardzo wrażliwych poza wspomnianą 'Węgierką Zwykłą', znajdziemy także 'Węgierkę Włoską'. Odmiany wrażliwe to 'Węgierka Łowicka' i 'Węgierka Wągenheima'. Odmiany średnio wrażliwe to 'Węgierka Dąbrowicka', 'Renkloda Ulena', 'Kirka', 'Herman', 'Oneida'. Wśród odmian mało wrażliwych znajdziemy 'Renklodę Althana', 'Węgierkę Wczesną', 'Opal' oraz 'Stanley'.	
	Czereśnia	Brunatna zgnilizna drzew pestkowych Brązowienie i zasychanie liści i kwiatów. Owoce gniją i zasychają tworząc tzw. Mumie	Okres kwitnienia Topsis M500SC usuwanie pędów cienkich, zaschniętych, sadzenie odmian mało wrażliwych, opryski wywarem z krowianika lub skrzypu	
	Rak bakteryjny	Pędy i liście zasychają, kwiaty brązowieją i obumierają. W zranieniach pędów pojawiają się wycieki gumy	Okres kwitnienia MIEDZIAN EXTRA 350 SC wycinanie pędów poniżej miejsca zakażenia, wszelkie rany pędów zabezpieczać należy odpowiednią mazią	
	Nasionnca trześniówka	Robaczenie owoców	Okres rozwoju owoców MIEDZIAN 50 WP Maj/czerwiec (opryski przeprowadzać zaraz po wylocie much – wyloty rozpoczynają się najczęściej w czasie pełni kwitnienia akacji – można kontrolować także moment wylotu muchy za pomocą dostępnych w sklepach ogrodniczych pułapek lepowych) Calypso 480 SC rozkładanie folii lub gęstej siatki pod drzewami przed okresem wylotu nasionnicy trześniówki, przekopywanie gleby pod drzewami w okresie jesiennym	
	Wiśnia	Drobna plamistość drzew pestkowych	Na liściach pojawiają się brunatne plamy. Liście szybko żółkną i opadają. Owocowanie bardzo słabe	Po kwitnieniu Score 250 ee, Topsis M 500SC sadzenie odmian mało wrażliwych, usuwanie opadających liści
	Agrest	Antraknoza (opadźnia) liści Choroba ta poraża zarówno krzewy agrestu jak i porzeczki. Na liściach można zaobserwować drobne (średnica 1 do 2 mm) plamki barwy brunatnej. W przypadku silnego porażenia, zmiany będą też widoczne na owocach oraz niezdrewniałych pędach. Głównym źródłem zakażenia są liście opadłe w poprzednim sezonie. W nich wyształcają się zarodniki grzyba, które atakują nowo wytwarzane liście już wczesną wiosną. Dlatego podstawowym zabiegiem ograniczającym rozwój choroby jest usuwanie opadłych liści. Warto też zadbać aby krzewy nie były nadmiernie zagęszczone, a także unikać przenawożenia azotem. Objawy choroby nasilają się przed kwitnieniem oraz tuż po zbiorze.	Jeżeli porażenie jest silne, w tych okresach stosujemy oprysk wyciągiem z czosnku lub fungicydami. Przed kwitnieniem stosuje się Dithane Neo Tec 75 WG, Score 250 EC, Topsis M 500 SC, a po zbiorze - Dithane Neo Tec 75 WG, Score 250 EC, Polyram 70 WG, Miedzian 50 WP.	
	Mączniak amerykański	Patogen atakuje krzewy agrestu i porzeczki czarnej. Widac wówczas mączysty biały nalot na liściach i niezdrewniałych pędach. Rozwój liści jest spowolniony i ulegają one deformacji. U agrestu objawy w postaci białego, a potem brązowego nalotu, są też widoczne na owocach. Porażone owoce nie nadają się do spożycia. Bardzo szkodliwe jest także zakażenie pąków roślin. Już wiosną, wraz z rozwojem pąków, widac pokrywającą je grzybnie. Rozwojowi choroby sprzyjają ciepłe i suche lata.	Aby skutecznie zwalczać mączniaka trzeba regularnie przeglądać rośliny i już od wczesnej wiosny wycinać pędy z objawami porażenia. Jeżeli porażenie jest duże, krzewy opryskujemy po kwitnieniu i po zbiorze owoców preparatem przygotowanym samodzielnie ze skrzypu polnego. Po kwitnieniu można też zastosować fungicydy: Nimrod 250 EC, Score 250 EC, w miarę potrzeby powtarzając opryski przemiennie w odstępach co 7 dni. Po zbiorze owoców można użyć środka Score 250 EC lub Topsis M 500 SC. Zabieg wykonany po zbiorze należy powtórzyć po 14 dniach.	

Malina	Szara pleśń – Botrytis cinerea	<p>Choroba za którą odpowiada grzyb <i>Botrytis cinerea</i>. Przy sprzyjających warunkach (wyższa wilgotność i temperatura) daje o sobie znać już wiosną, kiedy to atakuje młode pędy, doprowadzając do ich zasychania i zamierania. Pod koniec lata na pędach zaobserwujemy ciemne skleroty będące wytworem grzybnia. Porażone grzybem pąki kwiatowe zasychają i opadają, a owoce zaczynają gnić i pokrywają się charakterystycznym szarawym nalotem-pleśnią.</p> <p>Szara pleśń może spowodować duże straty w plonowaniu, dlatego należy traktować ją bardzo poważnie i natychmiast przystąpić do działania w przypadku jej wystąpienia.</p> <p>Z pewnością zmniejszymy prawdopodobieństwo wystąpienia szarej pleśni na krzewach malin jeżeli nie doprowadzimy do zbytniego zagęszczenia. Jak już zostało wcześniej wspomniane, chorobie sprzyja wilgoć. W przypadku systematycznego prześwietlania i usuwania po zbiorach pędów dwuletnich, krzewy będą bardziej przewiewne, wilgotność się obniży, a za tym prawdopodobieństwo wystąpienia <i>Botrytis cinerea</i> się zmniejszy.</p>	<p>Grzyb zimuje na porażonych częściach roślin, dlatego na ile to możliwe należy dokładnie pielęgnować krzewy, a wszelki fragmenty porażonych roślin grabić, a następnie spalić.</p> <p>W przypadku wystąpienia choroby można skorzystać z środków ochrony roślin, które z pewnością pomogą. Pierwszy zabieg należy wykonać gdy pędy osiągną do około 10 cm wysokości, a następnie cyklicznie powtarzamy zabiegi aż do zbiorów. Środki, które można zastosować to: Rovral Flo 255 S.C., Sadoplone 75 WP oraz Mythos 300 SC.</p>
	Zamieranie pędów malin – Didymella applanata	<p>Z pewnością zamieranie pędów malin należy do najgroźniejszych chorób dotykających krzewy malin. Powodują duże straty w uprawie oraz plonowaniu. Choroba grzybowa wywołana głównie przez <i>Didymella applanata</i> rzadziej przez <i>Fusarium culmorum</i>, <i>Leptosphaeria coniothyrium</i> a także <i>Botrytis cinerea</i>.</p> <p>W okresie letnim na pędach wokół pąków i u nasady liści pojawiają się plamy (brunatne do fioletowych). Z czasem zwiększają swoje rozmiary po czym pękają, a pędy zamierają.</p>	<p>Chcąc skutecznie walczyć z chorobą należy po zbiorze owoców usuwać i palić owocujące pędy oraz skutecznie walczyć z przyszczarkami lodygowym namalikiem, uszkadzającym pędy w fazie larwalnej. Pamiętajmy także, że w razie potrzeby można wykonać oprysk. Do zwalczania <i>Didymella applanata</i> warto wykorzystać Rovral Flo 255 S.C., Sadoplone 75 WP oraz Mythos 300 SC.</p>
	Biała plamistość liści	<p>Wywołana przez <i>Mycosphaerella rubi</i> nie należy do znaczących chorób. Poraża przede wszystkim liście, na których pojawiają się białawe plamy, otoczone ciemniejszą obwódką. Konsekwencją choroby jest większa bądź mniej nasilona utrata liści krzewu.</p>	<p>Należy pamiętać, że oprysk wykonywany w celu ochrony malin przed m.in. szarą pleśnią, zwalcza także białą plamistość liści.</p>
	Antraknoza maliny	<p>Choroba grzybowa za którą odpowiada <i>Elsinoe veneta</i>. Powodująca mniejsze szkody antraknoza objawia się głównie na pędach, ale poraża wszystkie nadziemne części krzewu. Przede wszystkim objawia się na pędach na których pojawiają się brunatne plamy, otoczone ciemną obwódką. Z czasem plamy jaśnieją do białawych i w miejscach ich występowania dochodzi do pęknięcia kory. Konsekwencją tej choroby jest zamieranie pędów, obniżenie plonów, ze względu na drobniejsze owoce.</p>	<p>Chorobę zwalczamy prześwietlając krzewy i paląc porażone części, a poza tym, oprysk przeciw zamieraniu pędów oraz szarej pleśni także ochroni krzewy przed antraknozą.</p>
	Chloroza nerwów liści	<p>Choroba roznoszona przez mszyce, występująca w różnych odsłonach- mniej lub bardziej przyjaznych człowiekowi. W swojej łagodniejszej odsłonie atakuje liście powodując niewielkie żółtawe plamy wzdłuż nerwów, natomiast przy silnym porażeniu dochodzi do głębszych zmian, które mogą zakończyć się nawet zamieraniem pędów.</p>	<p>Niestety choroby wywołane przez wirusy, fitoplazmy oraz wirusy nie można zwalczyć za pomocą środków ochrony roślin. W tym wypadku liczy się profilaktyka, a więc:</p> <ul style="list-style-type: none"> • sadzonki malin należy pozyskiwać z renomowanych, cieszących się dobrą opinią szkółek oraz innych punktów handlowych, oferujących materiał szkółkarski; • zwalczanie szkodników odpowiadających za przenoszenie patogenów; • w przypadku wystąpienia choroby o podłożu wirusowym, zainfekowaną roślinę należy wyrzucić i spalić.
	Żółta plamistość liści maliny	<p>Podaność na żółtą plamistość liści maliny jest zróznicowana ze względu na odmiany. Przenoszona przez mszycę maliniankę, objawia się w postaci żółtych plam na liściach. Z czasem może dojść do całkowitego żółknięcia liści, a wzrost krzewu zostanie zahamowany. Czasami może dojść nawet do zamierania całych krzewów.</p>	
	Mozaika maliny	<p>Przenoszona przez mszycę <i>Amphorophora rubi</i> (mszyca maliniarka) choroba wirusowa o której obecności świadczą liczne żółte plamy przede wszystkim zlokalizowane wzdłuż nerwów liści. Choroba wywołana przez dwa wirusy, a konkretnie wirusa odpowiedzialnego za cętkowaną plamistość maliny oraz wirusa odpowiedzialnego za żółtaczkę nerwów liści maliny. Działalność obydwu wirusów na większości odmian przebiega często bezobjawowo. Dodatkowo mozaika maliny może prowadzić do zahamowania wzrostu krzewu oraz deformacji liści.</p>	
	Karlowość maliny	<p>Chore krzewy później rozpoczynają wegetację, ich rozwój jest ograniczony, słabiej kwitną (kwiaty zmieszane) oraz owocują. Liście w jasnej zieleni. Roślina wydaje liczne, lecz cienkie i słabe pędy. W wyniku wspomnianych zmian dochodzi do karłowacenia krzewu oraz zaniku owocowania, a w konsekwencji krzewy stają się bezwartościowe.</p>	<p>Porażone krzewy należy usunąć i spalić, nie ma dla nich ratunku. Zwalczanie choroby przebiega podobnie do zwalczania chorób wirusowych.</p>
Porzeczka	Biała plamistość liści	<p>Od połowy maja na liściach porzeczki zauważalne są nieregularne plamy o średnicy od 1 do 5 mm, początkowo drobne, brązowe, z czasem przebarwiają się w części środkowej na kolor szarobiałe. W momencie wystąpienia objawów, na najmłodszych liściach w obrębie plam widoczne są ciemne, drobne punkciki - skupienia zarodników grzyba. Liczba plam na liściach szybko wzrasta.</p>	<p>Zaleca się ograniczenie nawożenia azotowego; wygrabianie i niszczenie porażonych liści lub przyspieszenie ich rozkładu przez polewanie gnojowicą; wycinanie pędów w celu przewietrzania plantacji; po zbiorach opryskiwanie preparatami miedziowymi w stężeniu 1,5-2%.</p>
	Rdza wejmutkowo-porzeczkowa	<p>Kolejna często spotykana choroba porzeczki. Najczęściej występuje na porzeczce czarnej. Objawy są widoczne od czerwca w postaci żółtych przebarwień, które z czasem przechodzą w brunatne plamy, a na spodniej stronie liści pojawiają się żółto-brązowe lub czarne skupienia zarodników grzyba.</p> <p>Patogen ma dwóch żywicieli - porzeczki i sosnę wejmutkę (rzadziej inną sosnę 5-gigielną). Choć może się rozprzestrzeniać też bez udziału sosny. Aby zapobiec rozprzestrzenieniu się choroby należy usuwać opadłe liście porzeczki, na których grzyb zimuje. Należy też wycinać pędy sosny wykazujące objawy porażenia (na pędach widoczne pomarańczowo-żółte skupienia zarodników przypominające pęcherzyki). U sosny rany po cięciu zamalować białą farbą emulsyjną z dodatkiem fungicydu, np. Score 250 EC. Najlepiej jednak w ogóle zrezygnować z uprawy sosny 5-gigielnych w towarzystwie porzeczki.</p>	<p>Porzeczki opryskujemy przed kwitnieniem, po kwitnieniu i po zbiorze. Zabieg wykonany po zbiorze będzie skuteczny też przeciw opadnięciu liści i białej plamistości porzeczki. Można użyć fungicydów: Dithane Neo Tec 75 WG, Polyram 75 WG, Score 250 EC, Miedzian 50 WP. Pomocne okazuje się też uprawianie w okolicy porzeczki bylicy piołun lub opryskiwanie preparatami przygotowanymi samodzielnie z tej rośliny.</p>
Winogorno	Szara pleśń	<p>Choroba najbardziej atakuje owoce winogron. Rozwija się przy dużej wilgotności powietrza i wyższej temperaturze. Objawami jej występowania są duże plamy otoczone żółtozieloną obwódką. Zaatakowane przez grzyba kwiaty winorośli brązowieją, po czym usychają. Poza tym choroba dokuca, również niedojrzałym owocom winogron. Powoduje ona ich gnienie.</p>	<p>Chemicznie chorobę można zwalczyć, używając następującego środka: Euparen Multi 50 WP/WG.</p>

	Mączniak rzekomy winorośli.	Choroba ta należy do najczęściej atakujących winorośle. Jest to choroba grzybowa. Dotyka ona całe rośliny, zarówno liście jak i pędy oraz kwiaty i owoce. Objawia się żółtobrazowymi prześwietlonymi plamami. Rozwojowi choroby sprzyja wysoka wilgotność, wtedy plamy zajmują cały obszar liścia. Dzieje się to bardzo szybko. Efektem końcowym działania choroby jest opadanie liści, kwiatów winorośli oraz winogron. Najgorsze jest to, że zarodniki grzyba są w stanie przetrwać zimę na liściach, które spadną z winorośli na skutek choroby. Dlatego tak ważne jest aby takie liście, od razu zebrać i spalić, albo wyrzucić do kosza. Chorych liści w żadnym wypadku nie wyrzucamy na kompost. Chociażby dlatego, że wiatr przenosi grzyba w czasie wegetacji winorośli na inne, zdrowe rośliny. Warto sadzić w ogrodzie odmiany odporne na grzyba.	Chemicznie chorobę można zwalczyć, używając następujących środków: Miedzian 50 WP czy Miedzian Extra 350 SC.
	Mączniak właściwy winorośli.	Rozwojowi choroby sprzyja wysoka wilgotność powietrza oraz ciepło. Dlatego w naszym kraju ten grzyb występuje rzadko. Atakuje on zielone części pnączy. Choroba zaczyna się od niezauważalnych, małych białych plam, które pojawiają się na górnej oraz spodniej części liści. Chore winogrona zaczynają pokrywać brudnobiałe naloty. Efektem tego stanu rzeczy, jest pęknięcie winogron, aż do nasion. Zarodniki grzyba nieśwyt zimą, znajdują sobie miejsce na zdrewniałych pędach oraz pod łuskami pąków. Dlatego wiosną, gdy pąki rozkwitają, to zarodniki wraz z wiatrem atakują zdrowe pnączy. Mączniak właściwy winorośli rozwija się przede wszystkim w wysokich temperaturach, ale do trzydziestu kilku stopni, ponieważ, gdy jest ciepło, tak samo jak, gdy jest bardzo mroźna zima to zarodniki grzyba ulegają zniszczeniu. Może nie wszystkie, ale znaczna ich część. Rozwój choroby ograniczają, także opady deszczu, ponieważ woda usuwa zarodniki grzyba z liści. Rozwojowi choroby zapobiega odchwaszczanie podłoża, odpowiednie nawożenia, a także prawidłowe cięcie pnączy.	Chemicznie chorobę można zwalczyć, używając następujących środków: Tiowol 800 SC czy Siarkol Extra 80 WP.
	Przędziorki.	Małe czerwone pajęczki żyją na spodniej stronie liścia i nakładają jego tkankę wysysając z niej niezbędne do życia substancje. Roztocza uszkadzają tkanki liści pozostawiając żółtozielone prześwietlone plamy. Gdy liście są silnie zaatakowane przez pasożyta to opadają. Poza tym młode liście zaatakowane przez przędziorka zniekształcają się. Ograniczyć występowanie pasożyta można poprzez oprysk środkami, w skład których wchodzi siarka. Jednak korzystniejsze dla roślin i środowiska są naturalne metody zwalczania szkodników, na przykład za pomocą Dobroczynka Grusowego. Chemicznie chorobę można zwalczyć, używając następującego środka: Mitac 200 EC. Szpeciel piłśniowiec winorośli. Objawem choroby są nieduże wypukłości na wierzchniej stronie liści.	Gdy winorośle są w niewielkim stopniu zaatakowane przez zarazę to usuwamy chore liście. Pałacę je lub wyrzucając do kosza, nigdy na kompost. Chemicznie chorobę można zwalczyć, używając Siarkol Extra 80 WP.
Brzoskwinia	Kędzierzawość liści brzoskwini <i>Taphrina deformans</i>	To najgroźniejsza i najpowszechniej występująca choroba tego gatunku. Liście w początkowym stadium swego rozwoju grubieją, stają się karmionowe, są pofalowane i zdeformowane, z czasem opadają. Niekiedy dochodzi też do porażenia pędów i owoców. Sprawca choroby zimuje na powierzchni łusek pąków lub na korze pędów. Drzewa zakażane są wczesną wiosną, już w fazie nabrzmiewania pąków. W pełni okresu wegetacyjnego nie dochodzi do infekcji wtórnych.	Oprysk wiosenny (okres przed pękaniem pąków). Przy późniejszych terminach oprysk jest już nieskuteczny SYLLIT (przy temperaturach powyżej 6 st C), Pomarsol forte, Carpene (prześwietlanie koron, uprawa odmian odpornych na parcha, usuwanie opadłych liści, opryskiwanie wyciągiem ze skrzypu) Oprysk jesienny (po opadnięciu liści) Miedzian
	Rak bakteryjny drzew owocowych	Pędy i liście zasychają, kwiaty brzośnieją i obumierają. W zranieniach pędów pojawiają się wycieki gumy	Okres bezlistny (ok. kwietnia) Miedzian 50 WP, CHAMPION 50 WP wycinanie pędów poniżej miejsca zakażenia, wszelkie rany pędów zabezpieczać należy odpowiednią maścią
Morela	Rak bakteryjny drzew owocowych	Zakażeniu ulegają często pąki na przedwiosniu. Pąki takie nie rozwijają się i obumierają. Porażone kwiaty brunatnieją i zasychają, lecz nie opadają. Z kwiatów bakterie przenikają do pędów. Na młodszych liściach pojawiają się małe, wodniste, jasno obrzeżone plamy nekrotyczne. Następnie w liściach pojawiają się często dziurki nie mające nic wspólnego z objawami choroby wywołanej przez grzyb <i>Clasterosporium carpophilum</i> , ale zewnętrznie je przypominające. Z ran na korze wycieka obficie guma. Gałęzie, a nawet drzewa gwałtownie obumierają. Zakażenie następuje przez rany, miejsca uszkodzone mechanicznie albo przez zwojkę korowce. Pod koniec okresu wegetacji mięksisz korowy wypełniają kolonie bakterii.	Okres bezlistny (ok. kwietnia) Miedzian 50 WP, CHAMPION 50 WP wycinanie pędów poniżej miejsca zakażenia, wszelkie rany pędów zabezpieczać należy odpowiednią maścią. Silnie porażone drzewa należy karczować i palić. Z drzew słabiej porażonych należy usuwać chore pędy i również palić. Przy cięciu, które najlepiej wykonywać po przekwitnieniu drzew, należy dezynfekować narzędzia przed przejściem do następnego drzewa oraz zasmarować rany farbą emulsyjną z dodatkiem Topsinu M. Opryskiwanie przeciw rakowi bakteryjnemu są mało skuteczne. Najbardziej wypróbowanym środkiem jest Miedzian 50 zastosowany przed kwitnieniem (0,1%) i powtórnie w stężeniu 0,2% jesienią na początku i przy końcu opadania liści.
	Dziurkliwość liści drzew pestkowych	W latach obfitujących w opady należy do najpowszechniej występujących chorób moreli, brzoskwini i innych pestkowych. Liście ulegają zakażeniu już w końcu kwietnia, czasem wcześniej, gdy tylko zaczynają się rozwijać. Pojawiają się na nich drobne, czerwone plamki, stopniowo ciemniejące; w tych miejscach tkanka zasycha i wykrusza się, co powoduje powstawanie licznych, małych dziurek. Silniej porażone liście opadają, na owocach występują suche, wklęsłe plamy, na pędach brunatne plamy z czerwoną obwódką. W miejscu plam powstają ranki, z których wydzielają się kropki gumy. Grzyb zimuje w ranach powstających na pędach, na których wiosną wytwarza zarodniki. Przy silnym porażeniu drzew, zwłaszcza pędów, choroba wyrządza duże szkody, obniżając plon.	Zwalczanie polega na opryskiwaniu drzew środkami miedziowymi, jak Miedzian 50 w stężeniu 0,1%, bezpośrednio przed kwitnieniem. Ostatnio zalecane są opryski Topsinem M.
	Drobna plamistość liści drzew pestkowych	Pierwsze objawy choroby występują w końcu maja lub na początku czerwca w postaci nielicznych, bardzo drobnych plamek na dolnej stronie najniższych położonych liści. Plamki te są najpierw szarzielone, następnie brunatniejące. W miejscu plamek tworzą się małe wypukłości - skupienia grzybni. Na górnej stronie liści plamy mają brunatnoczerwone zabarwienie. W czerwcu i lipcu liczba plam wzrasta, bardzo często tworzą się duże ich skupienia na brzegach liści. Infekcji ulegają wyżej położone liście. Silnie porażone liście żółkną i przedwcześnie opadają, co osłabia drzewa. Najwrażliwsze na zakażenie są liście w 7-10 dni po uzyskaniu normalnych rozmiarów, najczęściej w początku maja. Zakażenie następuje w czasie deszczu, toteż istnieje wyraźna współzależność pomiędzy opadami a szerzeniem się choroby. W lata mokre i chłodne spotykamy się z epidemią drobnej plamistości zarówno na brzoskwiniach, jak i na morelach.	Zwalczanie polega na opryskiwaniu drzew przed kwitnieniem 0,1-procentowym Syllitem. Oprysk należy powtórzyć po kwitnieniu, a w mokre lata jeszcze 3 razy co 10 dni. Syllit może być zastąpiony Melprexiem lub Dodinoxem w takim samym stężeniu. W roku o małej ilości opadów wystarczy opryskiwanie bezpośrednio po kwitnieniu.
Orzech włoski	Antraknoza	Pierwsze objawy występują na młodych liściach początkiem czerwca. Następnie choroba atakuje także owoce i młode zdrewniałe pędy. Na liściach pojawiają się żółtawe plamy, które z czasem brunatnieją i powiększają się, zlewając w duże brunatne skupienia. Liście zasychają i opadają. W sierpniu na chorym drzewie jeszcze tylko na szczytach pędów znajdują się młode nieporażone liście. Na owocach również występują brunatno-czarne plamy różnej wielkości o nieregularnych kształtach. Silnie porażone owoce nie rozwijają się i opadają.	Zwalczanie choroby rozpoczynamy na początku maja, kiedy tylko pojawią się pierwsze wyształcone liście. Do pierwszego oprysku stosujemy Miedzian 50 WP, gdyż zwalczą on jednocześnie inną chorobę orzecha włoskiego - bakteryjną plamistość. Następne zabiegi w odstępach 10-14 dni wykonujemy preparatem Dithane M 45. Zabieg wykonujemy 2-3 krotnie.

	Zgorzel bakteryjna	Ponieważ grzyb zimuje na opadłych liściach, należy je wygrażać spod drzew i palić lub zakopać. Przy bakteryjnej zgorzeli plamy są czarne, drobne i bardzo liczne.	Chorobę zwalcza się wyłącznie preparatami miedziowymi. W czasie silnej infekcji zaleca się wycinanie porażonych pędów.	
	Zdobniczka orzechowa	Na orzechu występują dwa gatunki mszyc. Zdobniczka orzechowa większa zasiedla górną powierzchnię liścia, najchętniej wzdłuż głównego nerwu. Mszyce są żółtozielone, wielkości 3mm. Zdobniczka orzechowa mniejsza jest o połowę mniejsza i zajmuje tylko dolną stronę liścia.	Jeśli występują w dużej kolonii zwalczamy je chemicznie np. Decisem 2,5 EC lub Pirimorem25 WG.	
	Piłśniowiec orzechowy	Szkodnikiem orzecha włoskiego jest piłśniowiec orzechowy. Są to szkodniki bardzo małe, niewidoczne gołym okiem. Ich obecność na drzewie poznajemy po wybrzuszeniach na górnej stronie liści. Na dolnej stronie liścia w miejscach zerwania tworzy się zbita piłśń ze srebrzystych włosków. W miesiącach letnich włoski brązowieją i tkanki liścia zamierają.	Przy masowym występowaniu stosujemy oprysk preparatem Mitac 200 EC lub Peropal 25 WP.	
	<u>Czereśnia</u> <u>Brzoskwinia</u> <u>Morela</u> <u>Wiśnia Śliwa</u>	Rak bakteryjny drzew owocowych (<i>Pseudomonas syringae</i> pv. <i>syringae</i> , <i>Pseudomonas syringae</i> pv. <i>morsprunorum</i>). Zrakowacenia te, rozwijające się na gałęziach i pniu, zwłaszcza czereśni, brzoskwiń, moreli i niektórych odmian wiśni i śliwy, nieradko prowadzą do zamierania całych drzew. Porażone kwiaty kurczą się, zmieniają zabarwienie na brązoczarne i zwykle jeszcze jakiś czas pozostają na drzewie. Pierwsze objawy raka na liściach pojawiają się wtedy, gdy nie są one jeszcze w pełni wykształcone (zbrunatniałe wierzchołki, ciemnozielone, punktowe plamy). Na starszych liściach plamy są najczęściej okrągłe lub o kształtach nieregularnych, otoczone jaśniejszą obwódką. Ich barwa zmienia się od żółtej do ciemnobrunatnej. Owoce są porażane tylko w stadium zawiązka. Powstają na nich czarne, zapadające się i przysychające do pestki plamy. Sprawca choroby zimuje w pąkach, śladach polściowych oraz na pograniczu nekroz i zrakowaceń. Wiosną bakterie uaktywniają się, rozmazają i rozprzestrzeniają z wiatrem, deszczem, za pośrednictwem owadów, ludzi itp. Z porażonych kwiatów, liści i pędów choroba może rozprzestrzenić się na gałęzie i pień. Infekcja następuje przez naturalne otwory i zranienia.	Opryskiwania zapobiegawcze preparatami miedziowymi, w okresie nabrzmiewania pąków i opadania liści; Po zbiorze owoców wycinanie i usuwanie z sadu porażonych pędów, gałęzi, a nawet całych drzew.	
	<u>Wiśnia</u> <u>Czereśnia</u>	Drobna plamistość liści drzew pestkowych (<i>Blumeriella jaapi</i>)	Choroba grzybowa, atakuje głównie wiśnie, rzadziej czereśnie i inne pestkowe. Na liściach powstają drobne, brunatne plamy, które zlewają się, a następnie liście żółkną i opadają. Przedwczesna defoliacja przyczynia się do osłabienia drzewa i wzrostu jego wrażliwości na mroz. Sprawca choroby zimuje na porażonych, opadłych liściach. Wiosną tworzą się zarodniki workowe zakazujące liście, co jednak nie powoduje masowego rozwoju choroby. Dopiero zarodniki konidialne powstałe na porażonych liściach, w sprzyjających warunkach pogodowych (deszcz) masowo zakazują nowe liście, co prowadzi do gwałtownego rozwoju choroby	Jesienią wygrabianie i niszczenie opadłych liści.
	<u>Wiśnia</u> <u>Czereśnia</u> <u>Śliwa</u> <u>Brzoskwinia</u> <u>Morela</u>	Brunatna zgnilizna drzew pestkowych (<i>Monilinia laxa</i> , <i>M. fructigena</i>)	Choroba atakuje wiśnie, czereśnie, śliwy, brzoskwinie i morele. W przypadku wiśni i czereśni najczęściej dochodzi do zakażenia kwiatów, które zamierają, a grzyb przetrasła do krótkopędów, następnie do długopędów powodując także ich zamieranie. W przypadku śliw, brzoskwiń i moreli oprócz kwiatów bardzo często porażane są owoce (głównie przez uszkodzoną skórę), które masowo gniją. Szkodliwość choroby polega na obniżeniu plonu, osłabieniu drzew i zwiększeniu podatności na uszkodzenia mrozowe. Sprawca choroby zimuje w porażonych owocach pozostałych na lub pod drzewami oraz w porażonych pędach.	Wycinanie porażonych pędów; zwalczanie szkodników uszkadzających skórę owoców; stosowanie osłon przeciwdeszczowych (w przypadku czereśni); po zbiorze usuwanie i niszczenie porażonych owoców (z drzew i pod nimi); w razie potrzeby opryskiwanie preparatami miedziowymi (wiśnie- na początku i w pełni kwitnienia, śliwy, brzoskwinie po kwitnieniu i w okresie wzrostu owoców).
	<u>Wiśnia</u> <u>Czereśnia</u> <u>Śliwa</u>	Srebrzystość liści (<i>Chondrostereum purpureum</i>)	Wiśnia, czereśnia, śliwa. Choroba powoduje zmianę zabarwienia liści na ołowianoszarą lub srebrzystą na jednej lub kilku gałęziach, albo na całym drzewie. Zmiana zabarwienia liści jest wynikiem działania toksyn wytwarzanych przez sprawcę choroby. Charakterystycznymi objawami są także nagłe obumieranie gałęzi, papierowatość kory i jej odpadanie płatami. Na silnie porażonych drzewach występują dachówkowato ułożone, charakterystyczne owocniki sprawcy choroby. Źródłem choroby są porażone drzewa. Zarodniki podstawkowe lub grzybnia patogena zakazują rany na pędach. Epidemia srebrzystości występuje najczęściej po mroźnych zimach. Choroba ma charakter wyniszczający, a jej występowaniu sprzyjają silne cięcia i uszkodzenia pędów przez mróz.	Prawidłowy wybór stanowiska pod sad (zapobieganie uszkodzeniom mrozowym); wykonywanie cięcia drzew po zbiorze owoców; właściwe formowanie koron zapobiegające rozłamywaniu się gałęzi i powstawaniu ran (szczególnie odm. Lutówka jest podatna na rozłamywanie); cięcie drzew z objawami choroby wykonywać oddzielnie (aby nie przenosić na narzędziach porażonej tkanki na zdrowe drzewa); drzewa silnie porażone usuwać z sadu i palić; rany po wyciętych konarach i gałęziach natychmiast zaszmarować pastami nie zawierającymi fungicydów.
	<u>Czereśnia</u> <u>Śliwa</u> <u>Brzoskwinia</u> <u>Morela</u>	Leukostomoza drzew pestkowych (<i>Leucostoma cincta</i> , <i>L. personii</i>).	Najczęściej porażanymi gatunkami są: czereśnia, śliwa, brzoskwinia i morela. Choroba objawia się wędnięciem liści na pojedynczych pędach, powstawaniem rozległych nekroz kory, zasychaniem młodych pędów i gałęzi, a nawet całych drzew. W przypadku moreli choroba ma gwałtowny przebieg (apopleksja moreli) co prowadzi do nagłego zamierania drzewa. Pędy są zakażane przez zarodniki workowe i konidialne sprawcy choroby, wnikaące przez rany po cięciu i inne uszkodzenia. Drewno brunatnieje na odcinku znacznie dłuższym od rozwijającej się grzybni z powodu toksyn wydzielanych przez grzyb. Choroba występuje zwłaszcza na drzewach osłabionych, a sprzyja jej niedobór wody w glebie.	Prawidłowa agrotechnika (utrzymanie odpowiedniej wilgotności gleby); wycinanie porażonych pędów, zabezpieczanie powstałych ran pastami nie zawierającymi fungicydów; w przypadku porażenia całych drzew należy je wykarczować i spalić.
	<u>Wiśnia</u> <u>Czereśnia</u> <u>Śliwa</u>	Dżurkowatość liści drzew pestkowych (<i>Clasterosporium carpophilum</i>)	Jest chorobą atakującą głównie śliwy, czereśnie, wiśnie, rzadziej brzoskwinia. Na liściach tworzą się regularne, okrągłe plamy o średnicy 1-5 mm, najpierw jasnozielone, później brunatne, otoczone czerwoną obwódką. Z czasem obumarta tkanka w miejscu plam wykrusza się. Na śliwach, brzoskwiniach i morelach mogą powstać drobne rany i narośle na wierzchołkowej części pędów oraz wycieki gumi. Grzyb zimuje w porażonych pąkach i na korze pędów. Zarodniki konidialne zakazują młode liście. Na wiśniach i czereśniach podobne objawy może powodować bakteria <i>Pseudomonas syringae</i> , z tą różnicą, że plamy są różnej wielkości i o nieregularnym kształcie.	Wycinanie porażonych pędów; opryskiwanie drzew preparatami miedziowymi tuż przed kwitnieniem, a w okresach wilgotnej pogody 3-4rotnie w sezonie.